
Madhva Tantra Mukha Mardanam

——
मध्वतन्त्रमुखमर्दनम्

——
Document Information

Text title : Madhva Tantra Mukha Mardanam by Appaya Dikshitar

File name : madhvatrantramukhamardanam.itx

Category : misc, sahitya, appayya-dIkShita

Location : doc_z_misc_general

Author : Shri Appaya Dikshitar

Transliterated by : Rahul Maity

Proofread by : Rahul Maity

Latest update : July 7, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 7, 2023

sanskritdocuments.org

Madhva Tantra Mukha Mardanam

——
मध्वतन्त्रमुपमर्दनम्

——
उपोद्धातप्रकरणम्

शिवं विष्णुं वा यद्यभिदधति शास्त्रस्य विषयं
तद्विष्टं ग्राह्यं नः सगुणमपि तद्ब्रह्म भजताम् ।
विरोधो नातीव स्फुरति नहि निन्दा नयविदां
न सूत्राणामर्थान्तरमपि भवद्वार्यमुच्यते ॥ १ ॥

तथाऽप्यानन्दतीर्थीयं मतमग्राह्यमेव नः ।
यत्र वैदिकमर्यादा भूयस्याकुलतां गता ॥ २ ॥

अतः पञ्चाधिकरणीं लक्ष्मीकृत्यैव तन्मते ।
दृष्यस्थलानि सर्वत्र सूच्यन्ते सुधियां मुदे ॥ ३ ॥
इत्युपोद्धातप्रकरणम् ।

जिज्ञासाधिकरणापूर्वपक्षदूषाणप्रकरणम्

आत्मा ब्रह्मेत्यधीतः श्रुतिशिखरगणैर्निवेशेषश्च सर्वैः
किं तत्र स्वप्रकाशे गुणलवरहिते वस्तु शास्त्रेण चिन्त्यम् ।
इत्याक्षेपो गुणानां नतिथयविषये स्वाप्रणाम्यत्ववाद्
श्रुत्यन्तानां निरूप्यः स यदि जडमते केन शास्त्रस्य न स्यात् ॥ ४ ॥

प्रामाण्यं सिद्धमेव ङ्यङ्कतकवयसां त्वन्मते तर्कशास्त्रे
शस्त्रस्याङ्गं यदस्य स्मरसि हरिकृतं ब्रह्मतर्कालिखानम् ।
तथ्येद्ब्रह्मयेत नित्यं स्फुरद्गुणलवप्रतयागात्मैदमर्थ्यं
तन्निर्वाहाय तेषां सगुणविषयता पूर्वपक्षेऽपि ते स्यात् ॥ ५ ॥

साक्षी जिवः सुभादीन्यनिशमनुभवन्सर्वमानाधिकडते
तेषां तर्कं त्वद्विष्टो बलवदबलतासंविभागश्च सिद्धः ।
तस्यात्यन्तानुकूलं श्रवणमपि तव प्राग्वियारादपेक्षं

श्रुत्यन्तानां कुतः स्यादगुणविषयतापूर्वपक्षस्य लाभः ॥ ६ ॥

श्रुत्यन्तानामभाङ्गो विषय इति य ते केन बोद्धव्यमेत

न्यायैस्तादर्थ्यमेषां घटयदतिदृष्टैः शास्त्रमेकं न येत्स्यात् ।

तस्येदङ्गी कियते प्रतिष्ठतविभिदप्रत्यागात्मैकनिष्ठे

कस्यानारम्भासिद्ध्यै प्रभवति भवतः पूर्वपक्षप्रयासः ॥ ७ ॥

सिद्धेऽसिद्धे य सिद्धान्त्यभिमतविषये दूषणं येच्छियते

न्यायापेक्षा न तस्थोन्मिषति निजमतप्रकियार्थानुवादे ।

सिद्धान्त्यस्वीकृतेऽर्थे यदि तु विषयतापादनं पूर्वपक्षे

कर्तव्यं तर्ह्युपायः कथमिव सुधिया तत्र नापेक्षाणीयः ॥ ८ ॥

अेकं वाक्यं विचार्य यदि भवति नयो वाऽपि सर्वत्र तुल्य

स्तत्किञ्चिन्नायङ्गुभ्याऽनाभिमतस्थना युज्यते पूर्वपक्षे ।

सर्वेषामेव नानाविधनयनिकरानेतात्पर्यसीम्नां

वेदान्तानां विमर्शाद्विषयविरयना त्वेकमीडते शास्त्रम् ॥ ९ ॥

तच्छास्त्रं योदितोऽन्यत्कराण्यरमतवत्कल्प्यते पूर्वसिद्धं

श्रुवं तस्य स्वसिद्धं विषयमुयतो ङन्त तेऽस्यैव सोऽस्तु ।

तेनैकार्थ्यं विरोधेऽप्यपडुतविषयं शङ्क्यते येदिडेदं

श्रुवांसदिग्धतोक्तिः घटनी पूर्वपक्षस्य ते स्यात् ॥ १० ॥

का यात्रानुपपत्तिर्श्रुवस्य स्वप्रभवस्य विषयत्वे ।

आविद्यकमावरणं जानीषे यानुमन्यसे य त्वम् ॥ ११ ॥

पुंस्त्वादिवत्त्विति नये पुरुषस्य ङि त्व-

मानन्दमावृतमभिन्नमुपेत्य नित्यम् ।

तत्त्वावबोदकसमनन्तरमस्मदुक्तं

मुक्तौ तदावरणभञ्जनमन्ववादीः ॥ १२ ॥

अभेदे दृढे तत्रप्रकाशाप्रकाशाविद्याभिधभ्रमशक्त्योपपन्नौ ।

विशेषेऽपि ते श्रुवयैतन्यद्वयं विरोद्धुं न शक्नोति तस्य प्रकाशम् ॥ १३ ॥

मुष्यो भेदः सन्नपि भ्रमदृष्टिं नेष्टे रोद्धुं तत्र को वा विशेषः ।

तद्दृष्टिस्ते नित्यसिद्धो ङि श्रुवस्तस्मादन्यत्रास्ति तद्गोचरत्वम् ॥ १४ ॥

इति तव सविशेषानन्दतद्भ्रमवय्य

स्फुरणयुतमभाङ्गाननन्दमध्याद्रियन्तेयन्ते ।

अनधिगतमविधाशक्तिभूम्नैव धीराः

स ङि सकलमनूध प्रश्नतोऽपि प्रसिद्धः ॥ १५ ॥

यदि त्वेवं सत्यध्यगुणविषयं नानुमनुषे

तदा शास्त्रं कामं भवतु सगुणब्रह्मविषयम् ।

श्रुतीनां कासाञ्चित्तदपि कथयत्येव विषयं

महातात्पर्येण प्रगुणमगुणे न स्थितिजुआम् ॥ १६ ॥

तस्मात्तुच्छं प्राप्ति पक्षे शास्त्रानारम्भवर्णनम् ।

तथैव तत्सिद्धान्तोऽपि तदारम्भसमर्थनम् ॥ १७ ॥

एति जिज्ञासाधिकरणपूर्वपक्षदूषणप्रकरणम् ।

जिज्ञासाधिकरणसिद्धान्तदूषणप्रकरणम्

अद्वैते यद्येशेषश्रुतिसशिभरगिरामेऽकमत्यं निरास्यं

तासां ब्रह्मेतिशब्दो गुणगणितमितिऽपि नेष्टे गुणत्वात् ।

निर्दोषाशेषदीव्यद्रुणशुषि कलयन्सर्ववेदैकमत्यं

तद्भक्तत्वादिवाया त्वमपि भलु तथैवाऽन्यपर्यं ब्रवीषि ॥ १८ ॥

नाऽऽशङ्क्योत्पत्तिशिष्टस्थितिरिड यत एत्यन्यसिद्धानुवादा

त्यक्तं योत्पत्तिवाक्यावगतिमपि पशोर्भूरिबाधाद्भविष्णुम् ।

अस्ति श्रुत्यन्तरानुग्रह एति सुशकं तद्भविष्णुऽपि वक्तुं

उपत्वादीव कुम्भे गुणिनि गुणगतं नापि नाभो निमित्तम् ॥ १९ ॥

यश्चेष्टे गुणगणितमा न श्रुववर्गे भूमाध्यस्त्वदभिमतो विरुद्ध अेषः ।

यत्तस्मिन्नपि घटते सदा सतोऽस्य स्वानन्दप्रभृतिवदावृतेरभानम् ॥ २० ॥

अपि य भगवानेकोऽनेकस्तनुस्तनुमानपि

स्वयमवयवा नास्त्यैश्वर्याद्विशोध एतीदृशम् ।

विषयगुणसाङ्कर्यं वर्यं तवाभ्युपगच्छतः

कथमितरवद्भेदः सिध्येद्विरुद्धगुणान्वयात् ॥ २१ ॥

विशेषं वैकुण्ठे यदि वदसि भेदप्रतिनिधिं

तमेकानेकत्वप्रभृतिगुणसंवासघटकम् ।

सञ्जवब्रह्मत्वव्यतिकरविरोधं य शमयत्

समं भवन्नापि श्रुतिशिरसि भेदापवदनम् ॥ २२ ॥

वक्तव्यं ते विरुद्धं घटयति भगवच्छक्तिरेवेत्यवश्यं

नो येत्कृत्स्नप्रसक्तिर्निरवयववयःक्षोभलां वा कथं स्यात् ।

ओङोऽनेकः स्थितश्चेत्यणुरभिलजगट्प्यापकश्चेति वा ते

तत्र व्यर्थो विशेषः क्वचन तव तथा सर्वनिर्वाहसिद्धेः ॥ २३ ॥

किञ्चायं भेदसाध्यं कमपि घटयितुं कल्प्यते न त्वयाऽर्थं

किन्तु व्याहारमात्रं क्वचन कथमिव स्याद्विरुद्धार्थयोगः ।

सम्बन्धः स्याद्गुणानां गुणिलिभिरितरथा गोचरस्तत्प्रतीते-

र्न स्याद्भेदः पटादिष्वपि य घटयता सत्सु तन्तुष्वसत्त्वम् ॥ २४ ॥

अैश्वर्याज्जुवभावं कथमिव स भजेद्गुणभीत्यादिदुष्पुं

मेअैवं दुःखाद्यस्ते करणगुणतया न स्पृश्यन्त्येव जुवम् ।

स्वामित्वे न स्पृशन्तीत्यपि न तव मते तत्परस्यैव ङीष्टं

तस्मात्तस्याभिलान्तः करणगणपतेर्जुवतैवार्थनीया ॥ २५ ॥

दुःभित्वाद्येव उच्यं न यद्वि कथय तद्धिं न भन्धेषु उच्यं

नीयत्वं तत्प्रयुक्तं यद्वि तद्विदमिति व्याडुरुष्व स्फुटोक्त्या ।

यस्याङ्गनादि दुःखाद्युतितनयत्वं नापि सार्वत्रिकं त-

द्यत्किञ्चित्तस्य कार्यं यद्वि तद्विड जगट्प्यापृते नित्यसिद्धम् ॥ २६ ॥

अेवं सुभित्त्वकृतमेव छि नर्तनादि

ग्राह्यं इलं तव भवेन्न सुभित्त्वमेव ।

अस्तित्व्युशान्तमनुभूतिमुपक्षिपन्त

लोकाः विशाय षति निश्चिनुयुर्भवन्तम् ॥ २७ ॥

विषणौ विश्वातिशाथिन्यन्वाधिगुणोऽज्जुववर्गाद्विभिन्न

सर्वश्रुचैकमत्यं समरसभलवस्विङ्गसङ्गत्युपेयम् ।

अद्वैते य श्रुतीनामधिकविरसतामत्र संसाध्य कुर्याः

सिद्धान्तं येत्किञ्चित्तद्वलमुपरि तयोः साधकत्वे नयौघः ॥ २८ ॥

अत्रे वाय्योऽपि कस्ते कथय नय षड् स्थापको भिन्नताया

जुवेशित्रोर्गुणानां स भलु विषमता सा तु दत्तोत्तरैव ।

निर्भेदत्वं तवेष्टं विषमगुणजुषां शङ्कार्थादिकाना

मन्यत्वस्योक्तिरन्योन्तर षति भडुशः सम्मता भेदङीने ॥ २९ ॥

प्राबल्यं भवतोऽप्यभेदवयसां भेदश्रुतिभ्यो मतं

नो येदन्नमयाद्यो वद कथं भिन्ना भवेयुर्न ते ।

भेदे सत्यपि युज्यते हि भगवच्छक्त्यैव निर्दोषता

शक्तः किं न स अेक अेव बहुधा भिन्नो हरिः क्रीडितुम् ॥ ३० ॥

शब्दान्तरादिकथनं त्विह भेदसिद्ध्यै

डासास्पदं सदसि दर्भपवित्रनीत्या ।

पूर्वत्र तन्त्र एव काव्यनिकेडपि भेदे

तेषां घटेत किमिहापि न चारितार्थम् ॥ ३१ ॥

निर्मयादप्रवृत्ते तव तु उतमते सोऽपि भेदो न सिद्ध्यै-

धस्त्वं नानाधिकारश्रुतपरगुणसाङ्ख्यमिच्छस्युपास्तौ ।

अंशानां भत्वभेदेऽप्यथ य भगवता सन्ति शब्दान्तराधा-

स्ततस्यान्मत्स्याद्विरीत्या सकलजनिमतां वासुदेवांशभावः ॥ ३२ ॥

एत्थं श्रुवभ्रमभेदे निरस्ते

शास्त्रारम्भस्थापनार्थं त्वद्विष्टे ।

श्रुवाभेदेऽप्यावृत्तत्वाद्भियार्थं

भ्रमत्यस्मद्गीतिरेवाऽऽश्रयस्ते ॥ ३३ ॥

(एति प्रथमाधिकरणादूषणम् ।)

अप्यदीक्षितसुधीविनिर्मिते मध्वदर्शनमुभापमर्दने ।

आदिमाधिकरणस्य दूषणं भूषणं भवतु धीमतामिदम् ॥ ३४ ॥

एति जिज्ञासाधिकरणासिद्धान्तदूषणप्रकरणम् ।

जन्माद्यधिकरणादूषणप्रकरणम्

तद्भ्रममेत्यस्य रुढ्या तनुधरपरतामुज्जतोऽनूक्त्ययोगा-

त्किं त्वन्नाद्येषु युक्ता भवति तव मते सा यतो वेत्यनूक्तिः ।

भ्रमैक्यात्ते, युक्ता यदि किमिति तदा श्रुववर्गे न युक्ता

श्रुवान्भेदेऽप्याभिन्नानपि कथयसि भो भ्रमणसा तद्गुणेन ॥ ३५ ॥

यतो वेत्याद्युक्तिः कथमिव हि श्रुवे न घटते

कथं तद्भ्रममेतिश्रुतिरपसरेद्विषयात् ।

जगत्स्रष्टुं सर्वं प्रभवति भवतु ध्यानविषयः

समस्तेऽयं मानोरथिक एति श्रुवस्तव मते ॥ ३६ ॥

स्थूलप्रपञ्चो यदि यानुवाद्यः सोऽप्यस्ति ते ध्यानमनोरथार्थः ।

सन्त्येव तत्राप्यतिदुर्घटितानि सर्वापरोक्षादिषु को विरोधः ॥ ३७ ॥

यद्यैवं रोचयेथाः कथमपि न गतिं स्वेषसंसिद्धबुद्ध्या

लब्धुं ते वृद्धिमृद्धां ध्रुवमभिलषो मूलमेव प्राणश्रेत् ।

अत्यन्ताभेद एव परतनुधरयोरापतेत्तद्विरोधे

राजन्योऽख्याद्विरीत्या भत विपरिणामेद्वाध्यतेऽत्रानुवादम् ॥ ३८ ॥

उक्त्यान्निष्ठोमसंस्थापरिकरविधयो विप्रजताविवैते

सर्वस्रष्टृत्ववादाः परपरपहिताः सन्तु कस्मिन्ऽताः ।

अत्रैवाऽऽरोपबाधद्वितयमनुभवन्त्वद्वितीयत्वसिद्धयै

चित्यग्नोऽत्रे विधय एव पयःशस्तये जर्तिलादेः ॥ ३९ ॥

तद्ब्रह्मेत्येक एव प्रभवति निभिलस्रष्टृतावाद्बृहन्

विषणोर्नानाश्रुतस्थं विधिरपवदितुं त्वन्मते पूर्वरीत्या ।

सर्वाद्वैतश्रुतिभ्यो यदि छि स भलवान्यौगिको ब्रह्मशब्दः

सर्वद्वैतश्रुतिभ्यः कथमिव न भवेत्तत्र रुडिं प्रपन्नः ॥ ४० ॥

किञ्च श्रुत्येकगम्य एव एव रसनं साधनं बाधनं वा

कर्तुं शक्तं न मानान्तरमभिलजगत्कर्तरीति स्वरीतिः ।

स्मृत्याऽऽढां कथं न व्यपगमयति ते लोकादृष्ट्या निऽऽढा-

मेकत्वायोगशङ्कां परतनुधरयोर्वलानं तन्मुधैव ॥ ४१ ॥

(एति द्वितीयाधिकरणदूषणम् ।)

एत्यप्यदीक्षितकृतौ मध्वमतास्मभमर्दनग्रन्थे ।

द्वैतीयिकाधिकरणदूषणमस्तु त्रयीविदां प्रीत्यै ॥ ४२ ॥

एति जन्माद्यधिकरणदूषणप्रकरणम् ।

शास्त्रयोनित्वाधिकरणदूषणप्रकरणम्

कथं निरस्या कथय त्वयाऽनुमा प्रसाधयन्तीदमनेककर्तृकम् ।

तथैव तातपर्यमपि श्रुतेर्हि सा नये तदेकार्थनियत्यभावतः ॥ ४३ ॥

कर्मब्रह्मोभयार्थं भलु सकलमपि व्याकरोः कर्मडाण्डं

ब्रह्मस्वार्थोभयार्थानुपनिषद्द्वितान्यतद्वाचिशब्दान् ।

अन्यांश्चोमाद्विवागाद्युभयविधपरान्वात्मनःप्राणमुभ्या-

स्तेन स्याद्वाक्यमर्थत्रयमपरिमितार्तं य वल्ल्यादिसूक्तम् ॥ ४४ ॥

श्रेषप्राये ङवित्त्वे प्रमितपरतया श्वाघनीये य सूत्रे ।

नानाङ्गर्भोपयोगश्रुतिसमधिगतानेङ्गोध्ये य मन्त्रे ।

ऐकार्थत्वव्यवस्थात्यजमनुमतं सर्वमीमांसकाना-

मन्त्रापीच्छया तद्यदि भवति तव ब्रह्मवाङ्मेष्वपि स्यात् ॥ ४५ ॥

सृष्ट्यादिश्रवणैर्विशेषवयनात्रारायणैकान्तिभिः

स्युश्या नेतरदेवता षति वयस्त्वेकार्थवाद्योयितम् ।

तस्मात्परता भवत्तेव परं नान्यार्थधीवाराणं

अष्टृणां य विमुक्तवत्तव मते नाऽऽशङ्क्यमीर्ष्यादिकम् ॥ ४६ ॥

अष्टुं प्रत्येकमीशाः सकलमपि परब्रह्मभूतास्रयश्रो-

त्सम्भूयैते मृजेयुः किमिति भजति ते नात्र शङ्गावकाशम् ।

अष्टुं शक्तो विनैव स्वयमुपकरणैरभ्युतस्तद्व्यपेक्षा

सृष्टौ लीलाऽस्य दण्डग्रहणमिव गतौ जाङ्घिकस्येतिगन्तुः ॥ ४७ ॥

कर्त्रेकत्वं वदन्ती कलयतु कृष्टितिवारणैरनार्थवत्ता

ऐकैकस्यैव कर्तृबहुत्वमनुभवानीतमेदप्रसक्तेः ।

येन त्वं नेह नानाप्रभृतिमुपनिषद्भारतीं विप्रलब्धुं

निर्द्धैतब्रह्मयौर्यस्यनमनुभवनीडसे साडसेन ॥ ४८ ॥

यो यस्थोपास्तियोग्यः स्फुरति नियमतस्तस्य कर्ता स अवे-

त्यर्थं तं तावद्वैक्यश्रुतरनुवदतु श्रोत-धीभेदभिन्नम् ।

कूमो यस्याल्पभूयो नडिलगुणपरोपास्तियोग्यत्वभाजा-

मात्मेत्येवेत्युपासाविधिरवधृतिमान्तिथमर्थं ब्रुवाणः ॥ ४९ ॥

पूर्णात्वं ते निमित्तं निरवधिगणनं भूमशब्दस्य वृत्तौ

वैकुण्ठे तद्गुणानां तदपि डिल ततस्तारतम्येन वेधम् ।

ःत्थं वस्तुस्वभावं क्वचिद्विगाणयन्बोध्यधीवृत्तिभेदा-

द्वेदः स्यादस्तिवादी यदि तव भवति व्यासकः काऽत्र चिन्ता ॥ ५० ॥

डिङ्य स्थाणुविरिञ्चयोरपि जगत्कर्तृत्वमावेदय-

न्नास्त्येव श्रुतिमस्तकेषु बहुधा वैशिषिको गीर्गाणः ।

ऐकार्थ्यं सडते स सृष्टिवयसां नैव त्वदीये मते

तत्तन्नामपदप्रसिद्ध्यतिगतौ छेतुश्च नास्त्येव ते ॥ ५१ ॥

(ःति तृतीयाधिकरणदूषणम् ।)

ःत्यप्यदीक्षितकृतौ कृतिना मतेऽस्मि-

त्रानन्दतीर्थकृतशास्त्रमुभापमर्दे ।
 अेतत्तृतीयमधिकृत्य नयं प्रवृत्तं
 दौषप्रदर्शनमुपस्करणीयमार्यैः ॥ ५२ ॥
 षति शास्त्रयोनिव्याधिकरणादूषणप्रकरणात् ।

समन्वयाधिकरणादूषणप्रकरणात्

रोद्धा नोपकृमादिः श्रुतिषु नयगणस्त्वन्मतेऽर्थान्तराणां
 रोद्धा येत्कर्मकाण्डे कथमपि न भवेद्ब्रह्मनिष्ठा पदानाम् ।
 किञ्चात्रोपकर्मादावपि तव विसरेद्ब्रह्मशब्दस्य रीति-
 स्तस्मात्सर्वस्तमेव श्रयति नयगणं स्वस्वसिद्धान्तसिद्ध्यै ॥ ५३ ॥
 स्फुरात्तत्तत्पुराणागमवचनशतप्रापिता याऽन्यनिन्दा
 तत्तद्ब्रह्मकृत्यादिसिद्ध्यै स्तवनविरयने सा भवद्द्वारमात्रम् ।
 कर्मानुष्ठापनार्थं किमि निरतिशयां ब्रह्मसंस्तादिनिन्दा-
 मापस्तम्भादिवाक्ये न कलयसि ततः काऽस्य ङानिस्तवेष्टा ॥ ५४ ॥

(षति यतुर्थाधिकरणादूषणम् ।)
 षत्यप्पदीक्षितकृतौ मध्वतन्त्रविमर्दने ।
 दृष्ट्वा सन्तोऽनुगृह्णन्तु यतुर्थनयदूषणम् ॥ ५५ ॥
 षति समन्वयाधिकरणादूषणप्रकरणात् ।

ईक्ष्यत्यधिकरणादूषणप्रकरणात्

न ध्येयं ब्रह्म नेदं यद्विदमिति गिरि ङ्यव्युपेतं त्वयाऽतो
 ध्येयार्थानां श्रुतीनां क्वचिदपि न य तद्वाच्यमित्यव्युपेयम् ।
 नो येन्न ध्येयमेतत्कथमिति भवति स्यादवार्यैव शङ्का
 यद्वायेति श्रुतिश्च क्षिपति तदसनायैव वाच्यत्वमस्य ॥ ५६ ॥
 ध्येयार्था अेव वाच्यास्तव निगमगिरः स्रष्टृतादीन्वदन्त्य-
 स्त्वं छि ध्यानैकनिष्ठां गुणगणकृषिणिं ब्रह्मणो वक्ष्यशेषाम् ।
 तत्तासां ब्रह्मणः स्यात्प्रतिफलनिष्ठा काऽपि वाच्या मते ते
 यद्वायेत्येवमाद्यैः कतिपयवचनैर्ब्रह्म शुद्धं य लक्ष्यम् ॥ ५७ ॥
 (षति पञ्चमाधिकरणादूषणम् ।)

મધ્વશાસ્ત્રમુખમર્દને મનાગપ્યદીક્ષિતકૃતાવિદં બુધાઃ ।
પશ્યત પ્રણયવશ્યચેતસઃ પગ્યમાધિકરણસ્ય દૂષણમ્ ॥ ૫૮ ॥
ઇતીક્ષ્યત્યધિકરણદૂષણપ્રકરણમ્ ।

ઉપસંહારપ્રકરણમ્

ઇત્યં ત્વત્કુસ્યૈવ પ્રતિહતિમયતિ ન્યાયમર્યાદયા તે
શાસ્ત્રસ્યાસ્યાન્તરડગે મુખનયનિકરે દૂષણીયં કિમગ્ર ।
તેનૈવાગ્રે નયા હિ સ્ફુટમતિશિથિલાસ્તે યદિ સ્યુઃ સમર્થા-
સ્ત્વદ્દૃષ્ટૈર્વેદવાક્યૈર્જહિહિ જડ તદા ન્યાયચિન્તાં દુરન્તામ્ ॥ ૫૯ ॥
ઇત્યપ્યદીક્ષિતેનેદં મધ્વોપક્રમમક્રમમ્ ।
તદ્ગ્રીત્વૈવ મતં ધ્વસ્તં સક્ષેપેણ સમન્તતઃ ॥ ૬૦ ॥
તસ્માદત્તેડનુપાસ્યં વિમલસુખતનુ બ્રહ્મ કૂટસ્તમિદં
શાસ્ત્રેડપ્યસ્મિન્વિચાર્ય ગમિતમુપનિષલ્લક્ષ્યતાં મુક્તભોગ્યમ્ ।
સોડસાવાનન્દ એવેત્યુચિતમસુમતામાવૃતો યસ્ત્વયોક્ત
સ્તદ્ભેદે નાસ્તિ માનં કિમપિ નિગમતો લાઘવેનૈક્યસિદ્ધેઃ ॥ ૬૧ ॥
મધ્વાદિભિર્મુષિતમત્ર સદદ્વિતીયં
પ્રત્યાહરન્તદિદમાગમમૌલિરત્નમ્ ।
આચ્છાદ્ય ગોપિતમસારતરૈસ્તદર્થે-
સ્તત્ક્ષુલ્લકાધિકરણસ્થલમર્દનેન ॥ ૬૨ ॥
આદ્રિયધ્વમિદમધ્વદર્શનં
વ્યધ્વનં ત્યજત મધ્વદર્શનમ્ ।
શાકુરં ભજત શાશ્વતં મતં
સાધવઃ સ ઇહ સાક્ષ્યુમાધવ ॥ ૬૩ ॥
આસુરાન્વિજિગીષોઃ સ્વયમદ્વૈતબ્રહ્મરત્નહરાન્ ।
વિબુધેન્દ્રસ્ય સખાયો મરુત ઇવ સન્વિવમે મુખ્યાઃ ॥ ૬૪ ॥
વિદ્વદુરોર્વિહિતવિશ્વજિદધ્વરસ્ય
શ્રીસર્વતોમુખમહાવ્રતયાજિસૂનોઃ ।
શ્રીરડગરાજમખિનઃ શ્રિતચન્દ્રમૌલિ-
રસ્ત્યપ્યદીક્ષિત ઇતિ પ્રચિતસ્તનૂજઃ ॥ ૬૫ ॥

सोऽयं मितपदमकरोन्मिडातार्थं मध्वशास्त्रमुपमर्दनम् ।

प्रीत्यै पुरामरातेः श्रीकामाक्षीसमेतस्य ॥ ६६ ॥

इत्युपसंख्यारप्रकरणं समाप्तम् ॥

इति श्रीमदण्णय्यदीक्षितविरचितं मध्वतन्त्रमुपमर्दनं सम्पूर्णम् ।

Encoded and proofread by Rahul Maity

——
Madhva Tantra Mukha Mardanam

pdf was typeset on July 7, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

